

Ο καθενας μας έχει πνευματικό αγώνα (Άγιος Νεκταριος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Σκοπὸς τῆς ζωῆς μας εἶναι νὰ γίνουμε τέλειοι καὶ ἅγιοι. Νὰ ἀναδειχθοῦμε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ κληρονόμοι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ἄς προσέξουμε μήπως, γιὰ χάρη τῆς παρούσας ζωῆς, στερηθοῦμε τὴ μέλλουσα, μήπως, ἀπὸ τὶς βιοτικὲς φροντίδες καὶ μέριμνες, ἀμελήσουμε τὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς μας.

Ἡ νηστεία, ἡ ἀγρυπνία καὶ ἡ προσευχὴ ἀπὸ μόνες τους δὲν φέρνουν τοὺς ἐπιθυμητοὺς καρπούς, γιατί αὐτὲς δὲν εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας, ἀποτελοῦν τὰ μέσα γιὰ νὰ πετύχουμε τὸ σκοπὸ.

Στολίστε τὶς λαμπάδες σας μὲ ἀρετές. Ἀγωνιστεῖτε ν' ἀποβάλετε τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. Καθαρίστε τὴν καρδιά σας ἀπὸ κάθε ρύπο καὶ διατηρήστε τὴν ἀγνή, γιὰ νὰ ἔρθει καὶ νὰ κατοικήσει μέσα σας ὁ Κύριος, γιὰ νὰ σᾶς πλημμυρίσει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μὲ τὶς θεῖες δωρεές.

Παιδιά μου ἀγαπητά, ὄλη σας ἡ ἀσχολία καὶ ἡ φροντίδα σ' αὐτὰ νὰ εἶναι. Αὐτὰ ν' ἀποτελοῦν σκοπὸ καὶ πόθο σας ἀσταμάτητο. Γί' αὐτὰ νὰ προσεύχεστε στὸ Θεό. Νὰ ζητᾶτε καθημερινὰ τὸν Κύριο, ἀλλὰ μέσα στὴν καρδιά σας καὶ ὄχι ἔξω ἀπὸ αὐτήν.

Καὶ ὅταν τὸν βρεῖτε, σταθεῖτε μὲ φόβο καὶ τρόμο, ὅπως τὰ Χερουβεὶμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ, γιατί ἡ καρδιά σας ἔγινε θρόνος τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ γιὰ νὰ βρεῖτε τὸν Κύριο, ταπεινωθεῖτε μέχρι τὸ χῶμα, γιατί ὁ Κύριος βδελύσσεται τοὺς ὑπερήφανους, ἐνῶ ἀγαπάει καὶ ἐπισκέπτεται τοὺς ταπεινοὺς στὴν καρδιά.

Ἄν ἀγωνίζεσαι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸ, ὁ Θεὸς θὰ σὲ ἐνισχύσει. Στὸν ἀγῶνα ἐντοπίζουμε τὶς ἀδυναμίες, τὶς ἐλλείψεις καὶ τὰ ἐλαττώματά μας. Εἶναι ὁ καθρέφτης τῆς πνευματικῆς μας καταστάσεως. Ὅποιος δὲν ἀγωνίστηκε, δὲν γνώρισε τὸν ἑαυτό του.

Προσέχετε καὶ τὰ μικρὰ ἀκόμα παραπτώματα. Ἄν σᾶς συμβεῖ ἀπὸ ἀπροσεξία κάποια ἁμαρτία, μὴν ἀπελπιστεῖτε, ἀλλὰ σηκωθεῖτε γρήγορα καὶ προσπέστε στὸ Θεό, πού ἔχει τὴ δύναμη νὰ σᾶς ἀνορθώσει.

Μέσα μας ἔχουμε ἀδυναμίες καὶ πάθη καὶ ἐλαττώματα βαθιὰ ριζωμένα, πολλὰ εἶναι καὶ κληρονομικά. Ὅλα αὐτὰ δὲν κόβονται μὲ μία σπασμωδικὴ κίνηση οὔτε μὲ τὴν ἀδημονία καὶ τὴ βαρεῖα θλίψη, ἀλλὰ μὲ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή, μὲ καρτερία, μὲ φροντίδα καὶ προσοχή.

Ἡ ὑπερβολικὴ λύπη κρύβει μέσα της ὑπερηφάνεια. Γί' αὐτὸ εἶναι βλαβερὴ καὶ ἐπικίνδυνη, καὶ πολλές φορές παροξύνεται ἀπὸ τὸ διάβολο, γιὰ ν' ἀνακόψει τὴν πορεία τοῦ ἀγωνιστῆ.

Ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ στὴν τελειότητα εἶναι μακρὺς. Εὐχεστε στὸ Θεὸ νὰ σᾶς δυναμῶνει. Νὰ ἀντιμετωπίζετε μὲ ὑπομονὴ τὶς πτώσεις σας καί, ἀφοῦ γρήγορα σηκωθεῖτε, νὰ τρέχετε καὶ νὰ μὴ στέκεστε, σὰν τὰ παιδιά, στὸν τόπο πού πέσατε, κλαίγοντας καὶ θρηνώντας ἀπαρηγόρητα.

Ἄγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεστε, γιὰ νὰ μὴν μπεῖτε σὲ πειρασμό. Μὴν ἀπελπίζετε, ἂν πέφτετε συνέχεια σὲ παλιὰς ἁμαρτίες. Πολλὲς ἀπ' αὐτὲς εἶναι καὶ ἀπὸ τὴ φύση τους ἰσχυρὲς καὶ ἀπὸ τὴ συνήθεια. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ὅμως, καὶ μὲ τὴν ἐπιμέλεια νικιοῦνται. Τίποτα νὰ μὴ σᾶς ἀπελπίζει.

Ἀπὸ τὴ σειρά τῶν φυλλαδίων «**Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ**» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου Ὁρωποῦ Ἀττικῆς

Ἅγιος Νεκταριος

Πηγή: dakriametanoias.blogspot.ca